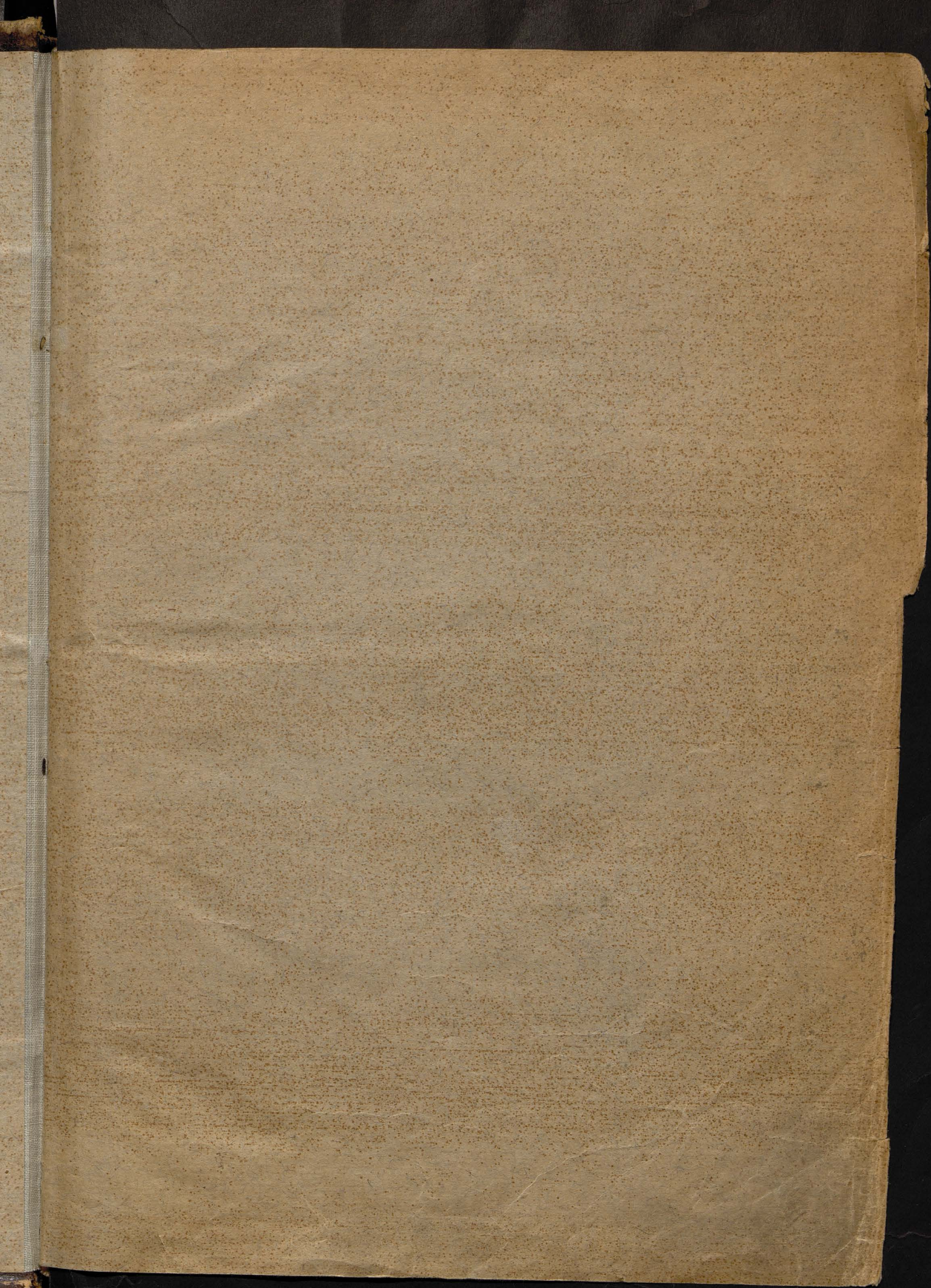
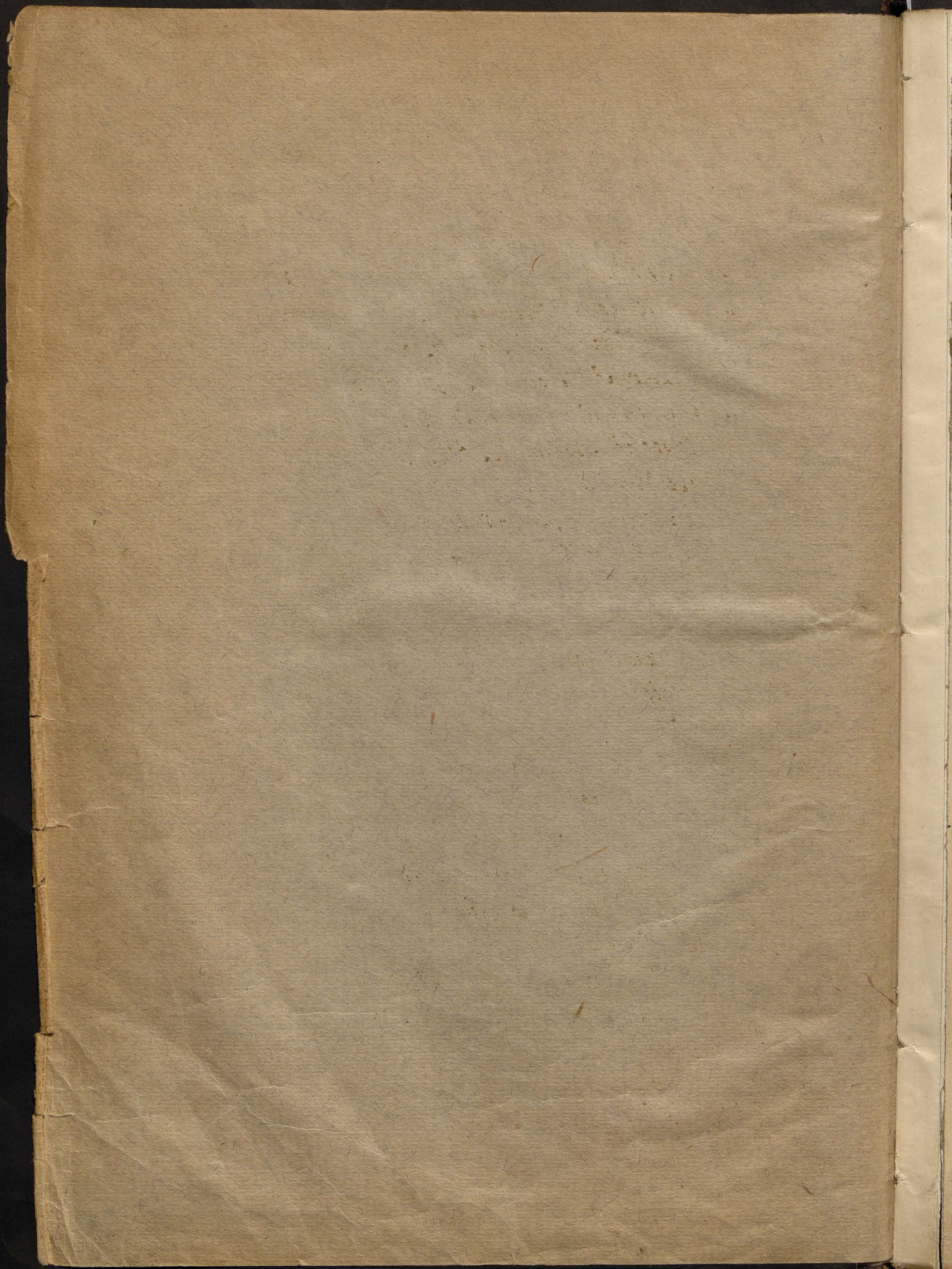

15027

Ob. Krak. 4. 2.
15024 T

Sejm czteroletni. Tom I.

Mowy, ustawy i pisma z r. 1788-1789.
R. 1788.

- 1.) Ankwicz Józef 1. 2⁷/X 1788.
- 2.) Branicki Ksawery 2. 23¹/X 1788.
- 3.) Brzostowski Michał 3. 27¹/X 1788.
- 4.) Browski Hieronim 4. 19¹/VIII 1788.
- 5.) Chomiński Franciszek 5. s. d. 1788.
- 6.) Czacki Michał 6. 23¹/III 1788. 7. 15¹/XI 1788.
- 7.) Czartoryski Adam 8. - s. d. 1788.
- 8.) Górski Stan. August 9. - 24¹/X 1788.
- 9.) Krasinski Jan 10. - 22¹/IX 1788. 11. 4¹/III 1788. 12. s. d. 1788.
- 10.) Kublicki 13. - 15¹/XI 1788. 14. s. d. 1788.
- 11.) List przytomnego na sejmie arbitra 15. 4¹/XI 1788.
- 12.) Odezwa wolnego obywatela 16. s. d. [1788]
- 13.) Poniatowski Michał prym. 17. - 27¹/X 1788.
- 14.) Potocki Franciszek Piotr 18. 17¹/X 1788.
- 15.) Potocki Stanisław 19. - 27¹/X 1788.; 20. 7¹/XI 88.; 21. 24¹/XI 88.
- 16.) Projekt. podatk. dla powiększenia wst krajowych 22. s. d. 88
- 17.) " do konstytucji (m. Kalisz.) 23. s. d. [1788]
- 18.) Prośba kahału kaximierskiego do króla i stanów. 24. s. d. [1788]
- 19.) " szlachty we wsiach Turznej i Horzeczy. 25. s. d. [1788]
- 20.) Raczyński Kaximierz 26. 24¹/X 1788.
- 21.) Radziwiłłowski Michał 27. 3¹/XI 88
- 22.) Reprezentacya do J. K. Mei przez Marszałka konf. 28. 4¹/XI 88
- 23.) Sapieha Kaximierz 29. 8¹/X 88
- 24.) Sokotowski Serafin 30. 24¹/X 88.
- 25.) Stanisław August 31. a) 7¹/X 88 b) 6¹/XI c) 6¹/XI odroc. wyol.
- 26.) Starostwa i królewszczyzny [ustawa] 32. s. d. [1788.]

- 27.) Stroynowski Holeryan 33. 14/XI 88. 34. 25/X. 88
 28.) Suchodolski Wojciech 35. 7/X 88.; 36. 11/XII. 88 67. 16/II 89
45. 3/II 88 68. 10/III. 89. 69. 4/VIII 89
 29.) Suchorzewski Jan 37. 8/X 88.
 30.) Szembek Krzysztof bp. 38. 27/X. 1788.; 39. 13/XII 88.; 40. 15/II. 88
 31.) Zabiello Symon 41. 3/II. 88.; 42. 24/X 88
 32.) Zaleski 43. § 1. o. [1788]
 33.) Zatuski Teofil hr. 44. 27/X 88.; 46. 19/XII 88
 Rok. 1789

- 34.) Butrymowicz Mateur: Reforma żydów 47. s. d.
 35.) Chomiński Kazimierz: Wyturczenie praw żydów w Warsza-
 wie. 48.
 36.) Czetwertynski Janusz 49. 2/III.
 37.) Krasiński Adam bp. 50. 28/VIII.
 38.) Lustracja dymów iwołanie ludności 51. 20/VI.
 39.) Ożarowski Piotr 52. 30/II.; 53. 15/II.
 40.) Poniński Adam: [Poroz. przed sąd sejm.] 54. 26/VIII. №. 55. 29/III.
 41.) Prawa względem ofiary na poświęcenie sił kraj 56. 4/II.
 42.) Prośby m. Arakova 57. 58. 59. 60. 61. 62.
 43.) ~~Uwaga~~ Sposób dawania rekrutów w Koronie i Lit. 63. 7/XII.
 44.) Suplika gromady Starostwa Mwołczyńskiego 70. 8/X.
 45.) Turski Wojciech 71. 29/VIII.
 46.) Uwagi nad prośbą żydów do Stanów 72.
 47.) " [w sprawie oddalenia stanu wojsk. od przywilejów
 obywatelstwa w Polsce] s. d. 1789.
 48.) Wielogłowski Józef 74. 12/II.

REFORMA ZYDOW

projekt wiedeński z r. 1789

Handwritten notes in the left margin, including the name "Dutymowski" and other illegible scribbles.

Gdy lud Żydowski w Państwach Rzeczypospolitey Naszey mieszkający, chociaż nie miał dotąd naznaczoney sobie Klasy Obywatelstwa, przez Prawa jednak i Przywileje różnemi czały już to od Poprzedników Nas Króla, już w ustawach Rzpltey dla siebie zyskane, to rozprawowanie się w Sądach Prawem Statutowym przeznaczające, to wolność handlow i osiadania po Miastach dozwalające, to na ostatek dzierżenie gruntów im nadające, do wszystkich przeto swobód Kraiowych, wstęp w sobie otwarty mieć zdaie się, sam przecież pod samowładnym Kahałów swoich zostając rządem, oddzielnym w Kraiu czyni się Narodem, a abfolutną tychże Kahałów uciśniony władzą, pożytecznym Kraiowi być niemoże, owzem nieznośnym dla niego staie się ciężarem, trzymając się nakoniec dawnych swoich co do ubioru i sposobu życia nałogów, do społeczeństwa z drugimi w Kraiu Obywatelami zbliżyć się niestara; tym przeto nieprzyzwoitościom zapobiegając; My Król, za zgodą Skonfederowanych Stanów, dla tego ludu Żydowskiego przepisujemy na zawsze prawidła, według których żyć i do Praw Kraiowych stosować się ma, a to następującym porządkiem.

Amo, Chcąc Żydowstwo w Kraiach Rzpltey mieszkające przystosować do Praw Kraiowych i zwyczajów Narodowych, aby się stało godnym tych względów, iakie od poprzedników Naszych są jemu nadane, uznaiemy każdego człowieka, z tey Religii człowiekiem wolnym, i w żadne poddaństwo poddać niemogącym się, dla każdego z nich w Miastach, Miasteczkach, i Wsiach osiadłość mającego, a handlem, Rzemiołem, uprawą roli, lub pożyteczną w Kraiu nauką bawiącego się, uznaiemy prawdziwym Kraiowym Obywatelem; bezpieczeństwo za tym ich osób i majątków biorąc pod opiekę Kraiową, a sprawiedliwość

A

dliwość we wszystkim równą z innemi wolnemi mieszkańcami dla nich zaręczając, warujemy, iż nikomu niebędzie się godziło własną mocą krzywdzić, więzić, karać, sądzić, i sprawiedliwość sobie czynić nad Osobą i majątkiem Żydowskim, lecz każdy szukać sprawiedliwości z Żyda powinien w Sądzie przyzwoitym, to jest z mieszkającym Żydem w Miastach i Miasteczkach Naszych Królewskich, w Sądach Miejskich, a w Possefsyach Duchownych i Dziedzicznych, w Grodach, lub Ziemstwach, z wolną appellacją, według ważności sprawy do wyższych Subselliiow, równie też każdemu Żydowi w krzywdzie sobie uczynionej, wolno będzie szukać sprawiedliwości, w Sądach gatunkowi sprawy właściwych, a te na jednostrajnych przepisach Prawa dla wszystkich Obywatelów Żydom sprawiedliwość wymierzać będą powinny, i odtąd Żyd rozprawować się może, niepotrzebując asystencyi czyieykolwiek, i dochodów tak Sądowych, iako - też Kancellaryjskich płacić więcej niebędzie, iak tylko równie z innemi Obywatelami. Chcemy bowiem mieć odtąd Żydow co do majątku i Osob tak zabezpieczonych, iż ieżeliby Żyd który od kogo będąc pokrzywdzony, dla bojaźni, lub ubóstwa, krzywdy swoiey dochodzić niemógł, tedy zlecamy Magistraturom Kraiowym, a wszczegulności Kommissyom Porządkowym, ażeby krzywdy ich dochodzili, i o sprawiedliwość starali się. Ze zaś Religia z siebie nikogo krzywdzić i upodlać niemoże, i oświecenie błędzących do samego Boga tylko należy, a przez ludzi nauką przykładem i łagodnością czynione być powinny, przeto zakazujemy, ażeby do nawracania dzieci Żydowskich, i samych Żydów nicht nieużywał namowy podstępney, porywania, i innych sposobów bespieczeństwu, Publicznemu lub miłości bliźniego przeciwiących się, i w tym punkcie sprawiedliwość, bespieczeństwo i spokojność iak najmocniey dla nich warujemy. Znosząc nawet używany dotąd zwyczaj przydawania do Imion Żydowskich słowa *Niewiernych*, lub innego iakiego hańbę dla nich ściągającego, lecz na to
mieysce

miejsce zalecamy używać słowa *Starozakonnych*, a to we wszystkich transakcyach Juryzdycznych i prywatnych.

zdo. Zwierzchność Kahalną w rzeczach Cywilnych, iako to zaciągania na Pospolstwo i gmin długow, nakładania pod iakimkolwiek pretextem składek i podatków, sączenia spraw o zapisy sukcesyi, karty, i kontrakta wszelakie, tudzież rozdziały Kahalów, na przykahalki i używania nad nimi władzy Cywilney sprzeciwiaiącey się Juryzdykcyom Kraiowym znośimy, i odtąd tak one zakazujemy, iż ieżeliby którykolwiek Kahal na przeciw tego Prawa ważył się swoją rozciągając władzę, używając w rzeczach świeckich do Religii nienależących Cheyrymów, czyli Kłatów, takowy za przestępstwo niniejszemu Prawu Czterma Tysiącami Złich Pol: pod Exekucyą Woyskową na osoby podpisujące Dekreta, rozkazy, i Kłatwy, iakoteż Pozwy i Membrany, ukarany być ma w własnym Grodzie, za Delacyą czyiąkolwiek tyle razy, ile sprzeciwieństwo temu Prawu dowiedzione byłoby, a to pod nieważnością takowych Kahalnych wyrokow, i pod równą karą tak na rozkazujących one stanowić, iakoteż i na pełniących, takowe bezprawne rozkazy, a Summa sądzona w iedney części Delatorowi, w drugiej Sądowi, a w trzeciej do Kasy Kommissyi Porządkowey, Woiewództwa, Ziemi, lub Powiatu, oddawana być ma, sam tylko podatek publiczny do Zydowstwa ściągający się, gdy w Exekucyi Poboru, - w każdym Woiewództwie, Ziemi, i Powiecie, Kahalom i Przykahalkom iest poruczony, i od tychże Kahalów i Przykahalkow exkwowany bywa, może być przez zwierzchność Kahalną rozkładany, i pozyskiwany dla pewności dochodu publicznego.

Przy Zwierzchności zaś Kahalney zostawujemy samą tylko władzę ściągającą się do ich Religii i obrządków, pod karą Kłatwy, którą to Zwierzchność Kahalów i Przykahalkow, tudzież Rabinów obierać sobie ma wolność lud Zydowski jednomyślnością, lub większością głosów, iak się im lepiej zdawać

będzie, zawsze w dzień Nowego Roku według ich Kalendarza, i takową Elekcyą co rok odnawiać mają Żydzi do Kahału czyli Przykahału swego należący. W takowe zaś Żydów Elekcyo Zwierzchność żadna Kraiowa, nie tylko, że mieć się niepowinna, ale nawet approbaty lub reprobaty obranych stanowić nie ma, dla tego znośmy odtąd wszelkie w tey okoliczności przez Żydów czyniące się opłaty, pod tytułem Konsensowe, Rabinowe, i insze, pod jakimkolwiek bądź nazwiskiem, i komukolwiek opłacane, a to pod karą wyżej w tym Artykule opisaną. Co się zaś tycze spraw świeckich, czy to między Żydem a Żydem, czyli też między Żydem, a Chrześcianinem zachodzących, te wszystkie mają być sądzone w Kraiowych Juryzdykcyach, według miejsca do jakiego natura Ziemi przez nich zajętey należec będzie, ażeby zaś starfi Żydowscy i Duchowni pod pretextem Religii niewdawali się w sprawy Cywilne. i ubogiego, iak dotąd, nieździerali ludu, albo pisząc wyroki swoje w ięzyku Zwierzchności Kraiowej nieznanym, szkodliwych w czymkolwiek dla siebie, lub dla Kraiu nieukrywali maxym, przeto wszystkie uchwały Synagog, Dekreta Kahałne (moc swoją do samey tylko Religii rozciągac mające) przytym wszystkie Regestra, Kontrakta, Obligi, Membrany, Skrypta, Zapisy, Testamenta, Legacye, i inne jakiegokolwiek bądź gatunku i rodzaju pisma, nie innym ięzykiem, iak tylko Kraiowym Polskim pod Karą 1000. Złch Pol: lub w niedostatku pieniędzy, pod karą więzienia wiecznego na przestępnego, pisane i wydawane mieć chcemy, zaczynając Exekucyą tego od dnia 1. Januar: Roku teraz zbliżającego się 1790. dla czego, żeby się lud Żydowski przedzey w ięzyku Narodowym doskonalił sprowadzenia wszelkich Książ Żydowskich z Zagranicy pod konfiskatą onych zakazujemy, i pilną mieć w tym baczność Kommissyom Skarbowym Oboyg Narodów zalecamy. Drukarnie Żydowskie w Kraiu znajdujące się do dalszey w tym woli Naszey zachowujemy, lecz w nich same tylko książki do Reli-

do Religii Żydowskiej ściągające się dru-
kować pozwalamy, dając przytym wol-
ność tłumaczenia y drukowania w języ-
ku Kraiowym wszystkich Książek y
Pism, iakich tylko Żydzi żądać będą. Ze
zaś nakazanie pisania w Kraiowym Pol-
skim języku w wszystkich Żydowskich Tran-
zakcyi być może trudne dla tych, którzy
języka tego ieszcze nieumieją, przeto
Żyd każdy podpisujący iaką Tranzakcyę,
która iego osobę, lub iego majątek interes-
sować będzie, ma wolność podpisania się
y dołożenia w swoim języku do swojego
podpisu tych słów, któreby mieć chcał
ostrzeżonemi, ale zaraz piszący te Tran-
zakcyę y podpis Żyda, y dołożone sło-
wa po Polsku zapisać ma. Obligi zaś y
inne Tranzakcyę roboracyi Jurydy-
czney wysiągające, przez Żydów w
Koronie, według Praw Koronnych, a w
W. X. Litt: według Praw Litewskich spo-
rządzone być mają, pod nieważnością
onych. Ta jednak wolność podpisów
Żydowskich tylko do dnia 1. Januarii
1795. Roku zostawnie się, od którego
czasu, że żadnego waloru mieć podpis
Żydowski po Żydowsku niemoże, dekla-
rujemy.

3tio. Zaręczając Żydom wszelkie be-
spieczestwo ich Osób y majątków, y
upewniając dla nich wszelką sprawiedli-
wość, równą z innemi Mieszkańcami Kra-
iu, otwieramy im przy zupełney wol-
ności wielorakie sposoby subsystencyi
dla nich; a gdy dotąd zajmowanie się
przez nich Arędami Karczem y Szyn-
ków po Wsiach Krolewskich, Ducho-
wnych, Ziemskich y Miejskich odciąga-
ło tychże Żydów od pożyteczniej-
szych y przyzwoitszych zysków, a do
piianstwa poddaństwu naszemu dawało
okazyę, niemniej wielorakich zażaleń
na podstępny y wycięczenie tegoż pod-
daństwa było przyczyną, przeto zosta-
wując w Miastach y w Miasteczkach,
gdzie są Kahaly, Przykahaly, y Bożnice,
iako też na Przedmieściach, wolność
Żydom Szynkowania trunków, we wszy-
stkich innych miejscach, Wiosek, Kar-
czem y Domów po Wsiach, po tra-
ktach, lub gdziekolwiek przez Żydów
zamieszkałych, Arędę y Szynkiem trunk-
ków bawić się zakazujemy, zalecając
B Kom-

Kommissyom Woiewodkim iak naysci-
śleyszą tego Prawa exekucyą, tak da-
lece, iż ktobykolwiek od dnia 1. Julii
1790. Roku utrzymywać Zyda na Arę-
dzie, lub Szynku we Wsi, w Karczmie,
lub na trakcie, ważył się, takowy przez
kogokolwiek doniesiony, zaplaceniem
1000. Złt: w połowie donoszącemu, a w
połowie do Kassy Kommissyi Woiewodz-
kiej y sześciami Niedzielami Wieży kara-
ny być ma (przez też Kommissye Wo-
iewodzkie tyle razy, ile przestępstwo
tego Prawa popełniałby, y doniesio-
nym bywał; Jako tedy spodziewamy się,
że Zydzi z Karczem y Szynków Wiey-
skich usunieci, bardziey niż dotąd, rze-
miość y rękodziel chwycą się, tak zle-
camy Kommissyom Woiewodzkim dawać
im wszelką do tego pomoc (y zachęce-
nie) przykazując w Miastach Cechom
y Magistratom, żeby Zydów za Czela-
dnik przyjmowali, (y onych uczyli) naj-
bardziey zaś Zydowki młode, aż by
niepierwiew za mąż iść mogły, aż przasć
y tkąć płucno lub sukno, czyli inną (o-
żyteczną Kraiowi) robotę będą umiały,
(o czym świadectwo od Zwierzchności
miejscowey wydane służyć będzie za
późwolenie dawania im szluby) szluby
zaś Zydowskie dawane być mają nie ina-
czey, iak tylko, według warunkow Kon-
stytucyi 1775. Roku titulo: *Podatek od
Zydow;* inaczey zaś dawane, kara (tym-
że Prawem) na Rabinów przepisana (u-
skramiane być mają) przez (też) Kommissye
Woiewodzkie, które ^{inaczej} kosztować (y tego
będą) ażeby żaden Zyd do szluby odtąd
przypuszczonym nie był, iak w roku 17
(wieku swego) a dziewczyna w roku 14
y oboje czytać y pisać po Polsku umieć
powinni będą.

4to. Zydzi, którzy dotąd Szynkiem,
(trunkiem) po Karczmach, y Wioskach
bawili się, mają wolność osiadania (wy-
jąwszy niektóre Miasta udzielnemi Przy-
wilejami Mieszkania w nich Zydowom za-
braniające) we wszystkich Miastach y
Miasteczkach, a nawet y po Wsiach do
Rolnictwa, rzemiosła, lub Handlu To-
warami, z tym tylko warunkiem, że
Zyd gdziekolwiek na Ziemi do uprawy
Roli osiadający, samym tylko Czynizem
opłacać się powinien, nie zaś żadną ro-
boci-

boczną, tak dalece, iż nawet boczną, wolnym kontraktem robocizny na siebie, ani Zyd przyjmować, ani Dziedzic, lub Possessor na Zyda wkładać, pod nieważnością kontraktów niepowinni będą; gdyby zaś pod hasłem wolności obierania Mieyskiego, (czyli Rolniczego życia,) Zydzi (iako powiększey części bywało dotąd) żadnego stale niepilnując sposobu, istotnemi na dalszy czas nie stawali się próżniakami, naznaczamy im rok normalny 1791. dnia 1. Julii, do którego czasu, każdy Zyd przed Kommissyą Porządkową tego Woiewodztwa, Powiatu, lub Ziemi, w którym osiadzie, stanąć y złożyć powinien zaświadczenie aktualney osiadłości swoiey, i jeśli w Mieście, lub w Miasteczku nabytey, od Zwierzchności mieyscowey, z zupełnym wyrażeniem nazwisk Gospodarza, potomstwa y krewnych, przy tymże Gospodarzu znajdujących się płci oboiey, (y lat wszystkich osob,) rzemiosła, czyli sposobu życia, albo handlu, czyli funduszu z iakiego żyją; ci zaś, ktorzy Rolę obeymować będą, złożyć powinni kontrakt od Właścicieliów Dobr, w ktorycich osiadają, z podobnym wyrażeniem nazwiska potomstwa, (Familii, y lata ich wyszczególniającym) Kommissyą tedy Woiewodzka (Porządkowa) według tych świadectw y kontraktów każdego Zyda pod klasą iemu przyzwoitą do Taryffy zapisze, y Attefty od Zwierzchności Mieyskich y Wieyskich wydane w Kancellaryi swoiey do Akt wciągnawszy Attefte czyli Kontrakt oryginalne podpisem Kompletu w ówczas zasiadającego utwierdzi, pieczęć Kancellaryi swoiey przyłożyć rozkaże, y Zydowi bezpłatnie nazad odda, ktore iemu będzie świadectwem o iego Obywatelstwie y osiadłości.)

Jeżeliby się zaś zdarzyło, gdyby Dziedzic Possessor, czyli Zwierzchność iakokolwiek fałszywe wydali Zydowi zaświadczenie, (takowy) każdy karany być powinien przez tęż Kommissyą Woiewodzka tak, iako każdy Skarb publiczny ukrzywdzający, y fałszywe wydający świadectwa, że zaś wydarzać się będzie odmiana lokacyi Zydów, a zatem świadectwo, czyli kontrakt pier-

wiey wydany służyć Zydowi za zaświadczenie o jego osiadłości niebędzie, gdy się z miejsca iednego oddali na drugie, przeto za każdą odmianą tychże osiadłości, ten, od którego Zyd się wyniosł, zaświadczenie swoje w Kancellaryi Kommissyiney eliminować, a Zyd każdy o nowej osiadłości zaświadczenie w Aktach Kommissyi roborować będą powinni, każde bowiem zaświadczenie nieaktykowane, lub do miejsca osiadłości nieostosowne, sposobem iak wyżej, Zyda uwalniać niebędzie od rygoru poniższego na hultaiów y włocegow postanowionego. Dzieci także od Rodziców oddalające się, za doysciem lat na własne Gospodarstwo takoweż zaświadczenie brać y mieć powinni.

5to. Ze w mnogości ludu tego znaydować się mulzą Kalecy, starzy, y niedoężni, sami siebie wyżywić zarobkiem niemogący, takowych przeto Kommissya Porządkowa rozeznawszy, a starszych Kahalów y Przykahalków do siebie zgromadziwszy, rozdzieli tych niedoężnych na Kahaly y Przykahalki w swoim Woiewodztwie, czyli Powiecie znaydujące się; zważając na proporcya możliwości, y ludności Kahalney, z którychby ci ubodzy żywieni być mogli, a rozdzielonym tym ubogim Zydom, wyda od siebie taż Kommissya Attestatę, wyrażając miejsce Kahalu, w którym bez wloczenia się przebywać mają; po zregestrowaniu zaś zupełnym przez ten sposob Zydow, Kommissya Woiewodzka oznaymi do Kommissyi Skarbowey o ludności Zydówkiey *respectivè* swojej Prowincyi, każdy zaś Kahal y Przykahalek corocznie na dzień 1. Januarii według naszego Kalendarza, Metryki urodzin obrzezania, y pogrzebów do Kommissyi Woiewodzkich, rejestrem po Polsku napisanym, przysłać ma, pod karą 500. Zł: Pol: przez też Kommissya, tak, iak pieniądze Podatku Skarbowego exekwować się powinny.

6to. Zyd każdy, zaświadczenia wyżej opisanym sposobem niemający, za wloczege poczytanym być ma, y nietylko według Prawa na tychże przepisanego karanym będzie, ale ieszcze Kommissye Woiewodzkie Porządkowe takowych wlo-

włoczędów łapać, i niemi wszystkie roboty publiczne w swoim Woiewództwie (utrzymywać się mające) odbywać (powinne będą) a do tego, jeżeli robotą iaka wielka publiczna w Kraiu rozpoczęta była, tedy takowych włoczędów (też Kommissye Woiewódzkie zniósłszy się z Kommissyą Woyskową) do tychże robot odrywać mają, takowy zaś rygor (o włoczędach) rozciągamy do tych wszystkich tak Żydów, iakoteż i inney Religii, którzy czy to z kramikami na plecach, czyli też z apteczkami olejkow, (niemniej z karbonkami i paciorkami) na ostatek z Niedźwiedziami, i Małpami po Miastach, Miasteczkach i Wsiach włoczą się. A nadto (oszczędzając, ile możliwości rąk chłopków Naszych do pracy Rolniczey przyzwoitych) Kommissye Woiewódzkie, Żydów, Cyganów, (i inney Religii ludzi) włoczących się, ale młodych i zdrowych, (łapać każą, i) do Kommand Woyskowych oddawać będą dla użycia onych za furmanów do wozów Chorągwianych (po Reimentach i Pułkach, tudzież za Łuzakami (Masztalerzów Osobom Woyskowym); (nie mniej) zalecamy (Pocztamtom, ażeby za Pocztylionów starali się najwięcej przyimować Żydów, bo (doświadczenie pokazuje, iż) ten Narod do furmanek i wożenia końmi ma ochotę i zdatność; Ze zaś ci Żydzi będąc w służbie, czy to na Pocztach, (czyli też po Regimentach woźnicami, lub w Woysku Łuzakami, Szabafów swoich obserwować nie będą mogli; przeto dla takowych Postylionów i woźniców wszędzie) ma być wzięte od Rabinów (miejscowych) pozwolenie na piśmie, że im w Szabafy ięździć wolno, gdyż ścisłe zachowywanie Świąt Żydowskich, które barziej występny próżnowaniem, niżeli Święceniem Święta nazywać się może, tudzież oddzielność pokarmów

mów (wszystkich w ogół) niepochodzi z wyraźnego piśma Świętego, lecz z uprzedzeń i wymysłów Zwierzchności Duchowney Żydowskiej, (która ulegać w tym wszystkim, co się niesprzeciwia Religii, jest winna Kraiowej Zwierzchności; przeto mocą władzy Najwyższej, My Król, za zgodą Stanów nakazujemy, ażeby zostający w służbie za Luzaków, furmanów, lub Postylionów, i do innej u kogokolwiek bądź służący Żydzi do póty, póki w służbach zostawac będą, w usługach i pokarmach (prócz mięsa świniego) nieroznili się z temi, komu służyć będą, dla czego wszystkim Rabinom przykazujemy takowy nakaz Prawa jako Religii nieprzeciwny, ogłosić, i zalecić, ażeby w tym byli posłuszni.

Każdy zaś Żyd, który 6. lat za Postyliona na Poczcie, lub za woźnicę, (czyli Luzaka w Woytku) wysłuży, (i na to będzie miał autentyczne świadectwo;) na zawsze od płacenia Poglównego uwolnionym zostanie. Zlecamy przytym Kommissyom Woiewódzkim, ażeby zalecili Rabinom i Zwierzchności Duchowney Żydowskiej, gdyby ogłoszone było Żydom Furmankami i naieciem koni po Wsiach i Miasteczkach bawiącym się generalne pozwolenie, że ci Żydzi mają wolność najmowania koni, i iechania sami w każde Święto i Szabas, bo tym sposobem podróżny wygodę, a Żydzi łatwiejszy sposób do życia mieć będą mogli.

7mo. Tym sposobem Żydzi będą podlegającymi pod Prawa Kraiowe, gdy się razem poddają i pod Prawo podatkowania z Ziemi, na której osiadają, za nieprzyzwoitą, przeto rzecz sądzac, ażeby na potym dwoiakim, i za Religią i za Obywatelstwo obciążeni byli podatkiem, opłatę podatku poglównego Żydowskiego, przeciągamy tylko do Seymów następnych, na których za uwiadomieniem Nas Kommissye Skarbowe (Obojga Narodów o skutecznym już Prawie co do osiadłości Żydowskiej, i o podwyższeniu się z tych osiadłościow proweniencyi Skarbowych, że tenże Podatek Poglównego Żydowskiego skalsowanym na dalszy czas zostanie, zabezpieczamy. Nim zaś ciż Żydzi

Zydzi Kraiu Naszego osiadłość swoją według powyższego opisanja urealizują, tym czasem podatek pogłównego Zydowskiego do trzech Złich na Rok z każdej głowy w (całym) Kraiu podwyższamy, który dwóma Ratami iak dotąd na każdą głowę rachując po Zł: 1. i gro: 15. i zaczynając pierwszą Ratę od Dnia 1. xbra Roku terażniejszego wnoszony być ma.

8vo. Ze zaś Prawu obyczajności i pracom ten chętniey ulegać może, kto wypływające z nich skutki na dobro Narodu ludzkiego poznaie, przeto i lud Zydowski chcąc mieć nietylko oświeconym, pracowitym i obyczajnym, lecz i dobra ztąd wynikającego wiadomym, widząc zaś edukacją Narodu tego zaniedbaną, i iedynie do nauki Religii obróconą, a takowa nauka odbiera wielu sposobność uczenia się pożytecznych Kraiowych Kunstow; przeto stanowimy i przykazujemy, ażeby przy każdym Kahale, Przykahałku, i gdzie są Bożnice, oprócz nauczyciela Religii, był ieszcze utrzymywany Bakałarz uczący dzieci młode pisać, czytać, i liczby w ięzyku Polskim, i gdzie iest zręczność Niemieckim tak, iż gdzieby takowego Bakałarza nieutrzymywano, zwierzchność mieyscowa będzie w obowiązku Bożnice zamykać i pieczętować do póty, i tyle razy, ile nieposłuszeństwo i zaniedbanie takowego Prawa dostrzeże, czego dozor ogólny Kommissyom Porządkowym polecamy. Zlecamy przytym Kommissyi Edukacyney, ażeby stosowne do ich nauki wydać rozkazała Książki, przykazując Szkołom Publicznym i Akademiom przyjmowania bez wstretu Zydów chcących w nich brać dalszą Edukacją w różnych Klasach.

9no. Ze Kahaly Zydowskie obciążone są długami Obywatelskiemi, które póki spłacone niebędą, póty Narod Zydowski sam siebie zawsze uciskać musi, opłacając się do Skarbu Publicznego, i do Kahalow na spłacenie długow, albo prowizyi, gdy zaś te długi opłacone zostaną, tenże Narod Zydowski inszym podatkom ulegać nie będzie, iak tylko Skarbowi Publicznemu należącym, do czego zmierzając, lubo Konstytucya

1764. i 1775. zaleciwszy Kommissyom Skarbowym wylikwidować wszystkie długi Kahałow Zydowskich, i na opłacenie tychże długow, wszystkie dochody Kahałow zweryfikować, i obrócić nakazały, a końcem przyspieszenia takowey opłaty Kommissyie Likwidacyi-
ne 1765. procenta do Trzech od Sta od Summ Kahałnych poumnieyszały, mimo jednak to wszystko Zwierzchności Kahałow dzieląc między siebie dochody swoje, długow Kahałnych niewiele opłacyły, a dzierstwa Gminu przez Kahały trwają zawsze, przeto nakazujemy Kommissyom Skarbowym Obojga Narodow, ażeby wszystkie długi Kahałow, Przykahałkow i Synagog w całym Kraiu, ogłosiwszy w przód Uniwersałami, do Woiewództw, Ziem, i Powiatow, o terminie, na który stawać, i Obligi swoje produkować Obywatele powinni, na nowo wylikwidować kazały, i Stanom Seymującym doniosły, wiele jest od Roku 1765. długow Kahałnych opłaconych, a wiele jeszcze do opłacenia zostaje, na których opłacenie Kommissyie Skarbowe nietylko, że wszystkie dochody Kahałne zweryfikować, i onych Administracyą przez siebie ustanowić będąc powinny, ale nadto, gdyby prędzey wszystkie te długi opłaconemi być mogły, naznaczamy, na ich uspokojenie po Złt: 1. na Rok, z kaźdey Zydowskiey głowy, Króre to pieniądze dwoma Ratami wybierane i wyexekwowane być powinny, Kommissyie zaś Skarbowe Obojga Narodow, tak Administracyą funduszow na umorzenie długow Zydowskich teraz oznaczonych urządzić powinny, ażeby te pieniądze, na nic innego obracane nie były, iak tylko na uspokojenie długow Kahałnych i opłacenie Procentów od nich, z których to pieniędzy Komis: Skar; oddzielne na kaźdym Seymie rachować się i wiele opłacono długów, a wiele do opłacenia pozostaie, Stanom Seymującym donosić będą, pod rygorem na Kommissarzów w Prawie o umorzenie Długów Rzpltey opisany. Likwidacyą takowych długow Kommissyie Skarbowe w ekstrakadencyach swoich *in traćtu* Roku następującego 1790. dopełnić są obowiązane, na utrzymanie

manie zaś osobney do tego Kancellaryi y Expensów na nią, gdyby Skarb Publiczny nieponosił uszczerbku, też Kommissye z dochodów Kahalnych Summę potrzebną, a z oszczędnością dobrze skombinowaną wyznaczają, y aż do spłacenia długów Kahalnych używać będą. Gdy zaś długi Kahalne opłacone zolta- ną, ten podatek po Złotemu z głowy, zniesiony będzie. W urzędzeniu Admini- stracyi Dochodów Kahalnych do opłace- nia Długów należących, jeżeliby Kom- missye Skarbowe uznały potrzebę Są- dów Kahalnych Zydowskich, tedy one nieinaczey odtąd składać się mają, iak z dodaniem do nich jednego Chrześcia- nina od Zwierzchności miejscowej ka- żdego Kahalu wyznaczać się mającego, który sprawy dochodów Kahalnych tyczące się, razem z Zydami sędzić ma; jeżeliby zaś bez tych Sądów obeszło się, tedy Sądy Kahalne tylko do materyi Re- ligii Zydowskiej należeć mają, iuż bez żadnego Chrześcianina.

10mo. Opłacając długi Kahalne Kom- missye Skarbowe, ten porządek zachowają, iż nayspierwey opłacą Summy od Kahalów skasowanemu Zakonowi Je- zuitów należące y takowe Summy w Skarbie publicznym Obojga Narodow ulokują, a Procent od tych Summ płacić będą do tego funduszu, do ktorego Sta- ny Seymuiące przeznaczają, niemniej spła- cając też Długi Kahalne Obywatelom Du- chownym y Swieckim, a zachowując w tym *prioritatem* Obligów, Summy tak- we starać się będą wziąć do Skarbu Pu- blicznego na procent, y temi Summami będą mogły opłacać choć w części za- ciągnięte na Skarb Rzpltey w terażniey- szej potrzebie długi, od których wyższy daleko Procent opłaca się, niżeli ten, który Kommissye Likwidatorskie od summ Kahalnych dla Obywatelow płacić na- znaczyły. Nim zaś Kapitał ktoremu Obywatelowi oddany będzie, Procent każdemu należący, podług Dekretow Likwidatorskich, dochodzić ma.

11mo. Expensa według obrządkow Religii Zydowskiej na utrzymanie Bo- żnic y osob przy Bożnicach, (iakię są nieódbicie potrzebne,) Kommissye Skar- bowe Obojga Narodow według miey- D

śca y potrzeb wyznaczają, y na to proporcjonalne quantum z dochodow Kahalnych postanowią, dostrzegając, aby y pod tym pretextem Religii niezoftawić Kahałom sposobności do uciskania gminu przez wybieranie składek: a co się tycze różnych Żydowskich opłat, iako to: do karbony Brackiey, od ławek w Bożnicach, Łażni, Xiążek, Raykiego iablka, y wynikającego ztąd dochodu, Kommissyie Woiewódzkie mają w to wglądać, y takowego zdzierstwa na zysk prywatnych osob niedopuszczać, lecz te do administracyi dochodow Kahalnych na potrzeby tychże Kahałow y na opłacie długow iść powinny.

12mo. Zeby zaś takowe względem uspokojenia długow Żydowskich Kommissyom Skarbowym Obojga Narodow zleczone teraz rozrządzenia, niezdawały się uciążać Dziedzicow Miałt Ziemijskich, odłużone Kahały mających, zostawniemy każdemu Dziedzicowi pod to urządzenie Kommissyine Miałt własnych podać niechcącemu, wolność oświadczenia się w Aktach Grodzkich *proprii districtus*, y odeśłania takowego oświadczenia do Kommissyow Skarbowych *respectivè* Prowincyi, naydaley na dzień 1. Maja, Roku Następującego 1790. Jż sam się urządzeniem takowym co do wypłacenia długow na Kahale, (lub Synagodze iego będących) zatrudniać, y zaspokojenia kredytorow dostrzegać będzie, czyniąc razem zapewnienie, w takim przeciągu czasu długi te opłaci, używając na to funduszow Kahalnych y po zlotemu z kaźdey głowy Żydow do swego Kahału należących, za odebraniem takowego oświadczenia Kommissyie Skarbowe w rozrządzenie tego Kahału wdawać się niebędą, lecz jeżeliby mimo te oświadczenie się Dziedzica, Wierzyciele od Kahału *in Tractu* wyznaczonego czasu zaspokojeni niebyli; Kommissyie Skarbowe o takowe Obywatelskie długi tychże Dziedzicow pozywać, y na wszystkich onych Dobrach satysfakcyą dla kredytorow rozciągać będą.

13tio. Gdy Ubior Żydowski wszędzie po wszystkich innych Państwach jest stosowny do Kraiowego, u nas zaś Żydzi oboiey płci noszą wcale

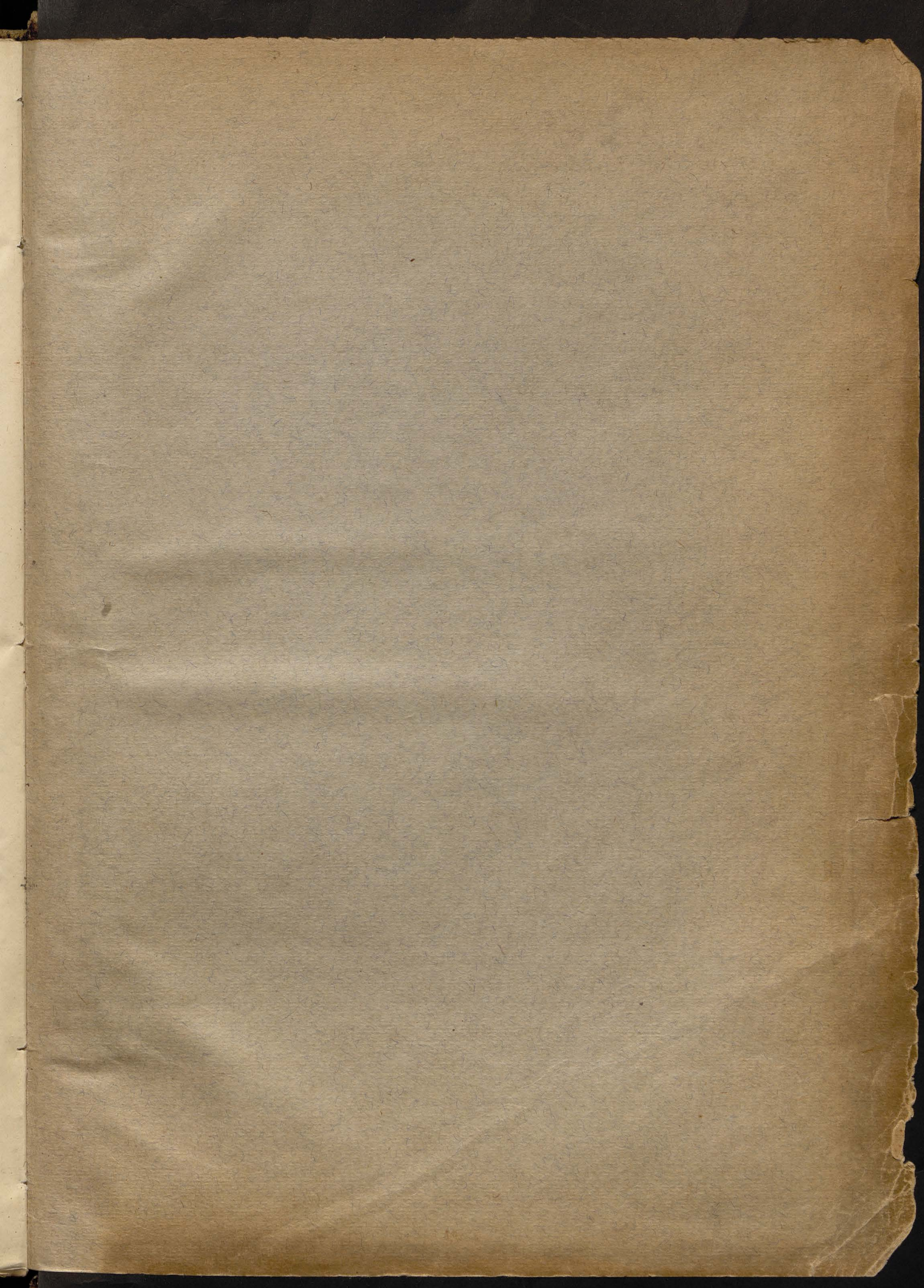
odmienny, a taki, który staie się dla nichże samych narzędziem nieochędostwa, y daie okazyą Fospolstwu naszymu do nienawiści y wzgardy tegoż Narodu, przeto temu wżyskiemu zaradzając, nakazuiemy, ażeby wżyscy Zydzi i Zydówki nieinaczey, iak w ubiorze Polskim lub innym w Kraiu przez Chrześcian używanym chodzili, stosownie do zwyczaju Prowincyi y mieysc, w których żyją, tak co do sukni, iako też y obuwia, a stosując się do Prawa *de Lege Sumptuaria*, ażeby żaden z Zydów y Zydówek nieużywał do ubioru materyi bławatnych, bogatych galonow y tego wżyskiego, co się w własnym Kraiu niefabrykuje, gdyż tym sposobem rekodzieta y fabryki rozmnożą się, z których Zydzi odbyt i dla siebie i dla drugich mieć będą, zlecając w tym dozór i karę konfiskaty Kommissyom Woiewodzkiem, gdyby zaś teraznieysze Prawo względem ubioru Zydowskiego niebyło omylone, naznaczamy dzień normalny 1. Maia 1790 Roku do którego czasu galony Zydow y Zydowkom nosić będzie wolno, po tym zaś dniu nietylko nowych sporządzać, ale też y starych zatrzymywać niebędzie się godziło, tak dalece, iż choćby suknie te niebyły noszone, lecz z galonami schowane zostały, a przez kogokolwiek dostrzeżone były, wyrokowi Prawa wyżey napisanego podlegać będą, za przekonaniem w Sądach Kommissyi Porządkowey na rzecz Delatora y Sądowey Kassy, dla tego nakazuiemy, ażeby Zydzi galony swoje od sukni odiawszy one przedali, albo przefeynowali, bo tym sposobem majątek cyrkulujący dla nich samych, y dla Kraiu pomnoży się. Co się zaś tycze kroi sukni, ażeby był stosowny do krajowego, y gatunku mających się nosić materyi, exekucyą Prawa do dnia 1. Januarii 1791. R. przeciągamy od tego Prawa o kroi sukni dla Zydów,

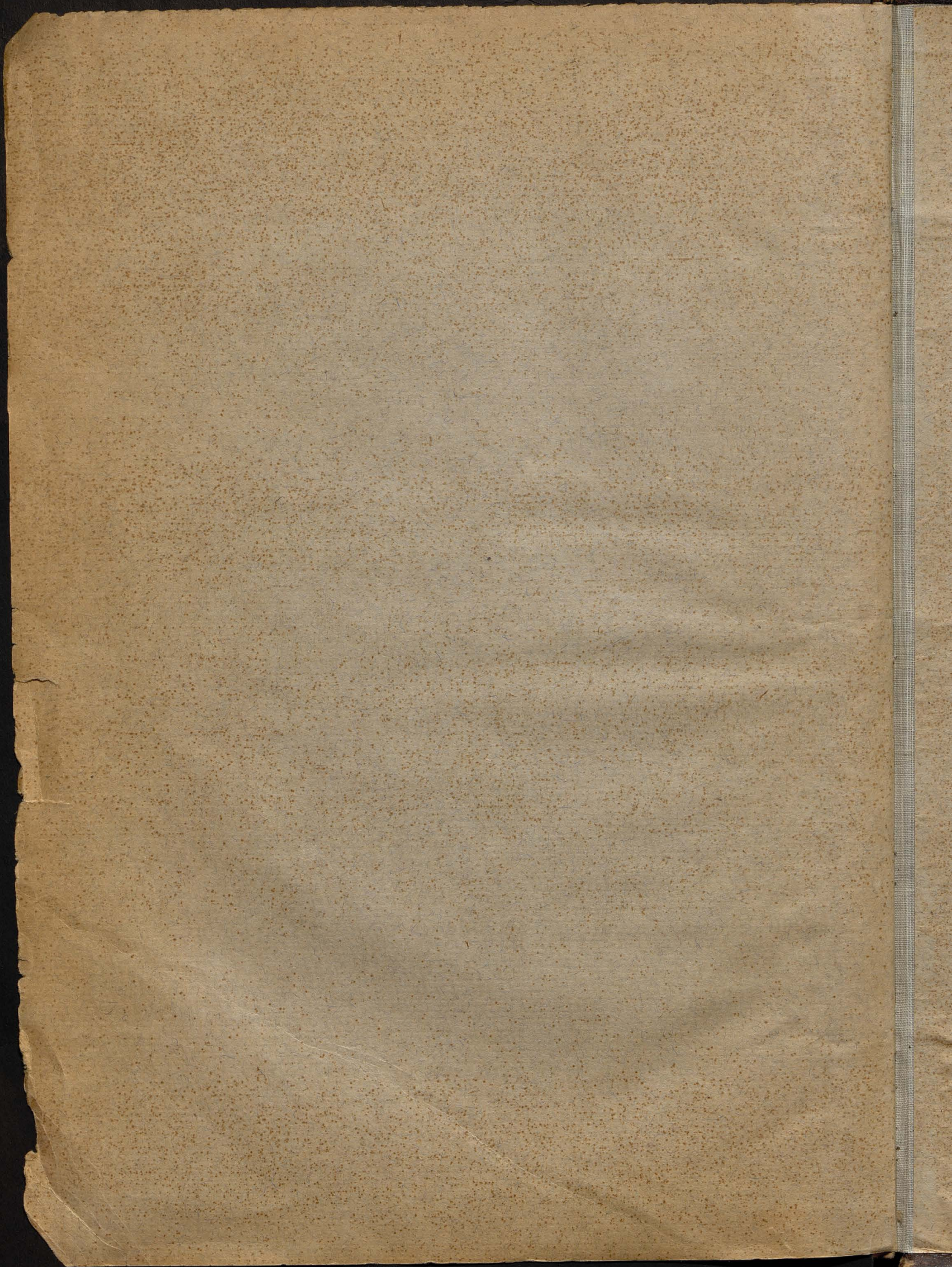
wyłączaią się Rabini, Podrabinkowie Szkołnicy, y Kaznodzieie przy Bóżnicach mieszkający, iako Obrządki Religii sprawujący, którym samym tylko, ubiór dotąd używany zachować wolno, lecz z materyi krajowych; perły, korale, y inne kamienie, które Zydowki zwyczajnie dotąd nosiły, y na dalszy czas nosić im wolno będzie, odrzuciwszy jednak Czerwone Złote y Dukaty przy nich wiszące, dla użycia ich do Cyrkulacyi pieniędzy. Co się zaś tycze ochędostwa w Domach Zydowskich, każdy z nich należeć będzie do przepisów miejscowych ogólnych przez Kommissye Woiewodzkie utrzymywać się mających.

Takowy Projekt Reformy Zydów, Najjaśnieyszym Sejmującym Stanom do rozwagi y deliberyacyi podając, ręką własną podpisuję.

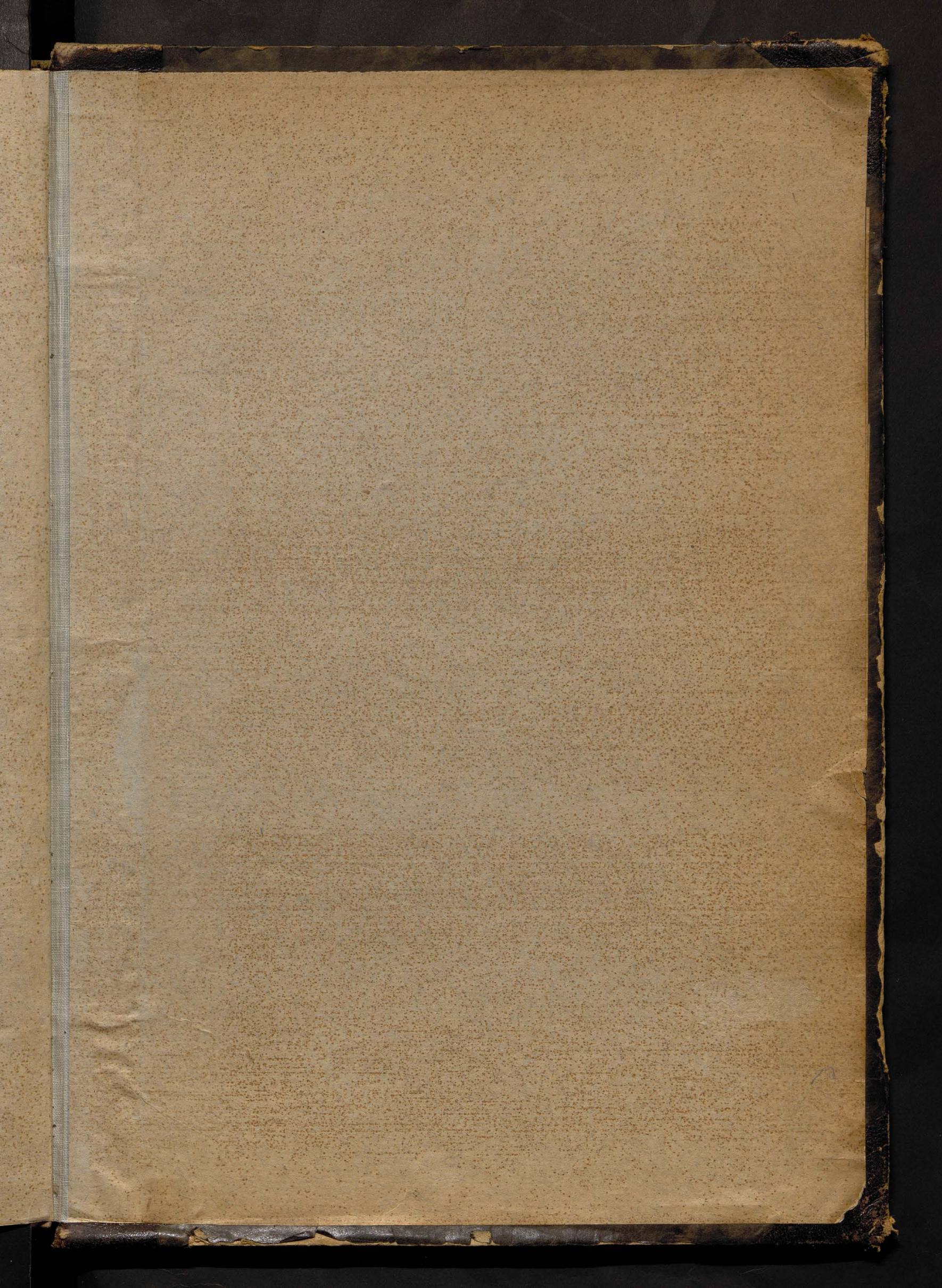
*Mateusz Topór Butrymowicz,
Podstarosta, Miecznik y Posel
Powiatu Pińskiego.*

SE. JM

ET PROPHETIA

MOWY ESTAWY

I. PSMA

1788-89